

بیانات معظم له در دیدار مداحان اهل بیت (ع) به مناسبت سالروز میلاد خجسته حضرت فاطمه زهرا (س) - 28 امرداد/ 1382

بسم الله الرحمن الرحيم

به همه عزیزانی که تشریف دارید، این ولادت با سعادت و عید بزرگ را صمیمانه تبریک عرض می‌کنم. از همه برادران عزیزی که زحمت این جلسه را کشیدند و کسانی که برنامه اجرا کردند، بخصوص دوستانی که از راههای دور تشریف آورده اند، همچنین از برادرانی که این سرود زیبا را تنظیم کردند و آهنگ گذاشتند و اجرا کردند، صمیمانه متشکریم. قدر این ارتباط و اتصال قلبی و پیوند معنوی را باید بدانیم. پشتوانه ایمان ماست؛ گوهر ارزنده ای است که تشکیل دهنده هویت انسانی و اسلامی ماست. محبت را روزه روز بین خودمان و خانواده مطهر و معصوم اهل بیت پیغمبر و بخصوص فاطمه زهرا سلام الله علیها بیشتر کنیم و همچنین خودمان را با اطاعت خدا به آنها نزدیک نماییم. شعری که الان برادرمان خواندند، مضمون درستی نیست که ما بگوییم چون شیعه و محب هستیم، اگر گناه هم کردیم، خدای متعال ما را مجازات نمی‌کند؛ نه، این طور نیست: «من اطاع الله فهو لنا ولی»؛ ولی آنها باید خدا را {P}.

اطاعت کند؛ چون خود این بزرگواران با اطاعت خدا به این مقام و رتبه رسیدند. امتحان اینها، قبل از وجود و آمدنشان به این دنیا صورت گرفته است: «امتحنك الله قبل ان يخلقك فوجدك لمن امتحنك صابرة». دستگاه خدا بی حساب و {P . P}

کتاب نیست. در روایتی پیغمبر اکرم به فاطمه ی زهرا سلام الله علیها با این مقام و رتبه فرمود: «یا فاطمه اتنی لن اغنی عنك من الله شيئاً»؛ یعنی پیش خدا، نسبت با من و ارتباط با من به درد تو نمی‌خورد. مگر در میان فرزندان پیغمبر و {P . P}

ائمه کسانی نبودند که با خدا رابطه ای نداشتند و نتوانستند از آن گوهر نورانی و ارزش معنوی برخوردار شوند؟ آنچه اولیای دین را بر قلعه شرافت بشری قرار داده، از خود شخص شخیص نبی اکرم و امیرالمؤمنین و بقیه این خاندان پاک گرفته - که اینها در عالم وجود نمونه های بی مانندند و شبیه اینها دیگر نیست - تا دیگران، اطاعت و عبودیت و بندگی آنها برای خداست. لذا وقتی شما می‌خواهید در تشهد نمازتان نام پیغمبر خدا را بیاورید و از او تجلیل کنید، می‌گویید «و اشهد ان محمداً عبده». اول عبودیت را ذکر می‌کنید، بعد می‌گویید «و رسوله». عبودیت بالاتر از رسالت است. اساس و جوهر کار، عبودیت است. من و شما هم باید از همین جاده برویم. البته این قلعه ها خیلی بالاست. اگر چشم ما بتواند این قلعه ها را ببیند، خیلی باید خدا را شکرگزار باشیم؛ چه برسد که به آن جاها برسیم؛ لیکن باید برویم؛ راه این است. این دامنه ها را باید به قدر قدرت و توانمان طی کنیم؛ که اگر این طور شد، به قدر ظرفیتمان بهره خواهیم برد.

امیدواریم خداوند متعال برکاتش را روزه روز بر شما عزیزان بیشتر کند. ان شاءالله این جلسه و شما عزیزان و گردانندگان و برپا دارندگان این جلسه را مشمول نظر و لطف و رضایت صدیقه طاهره سلام الله علیها قرار دهد؛ محبت و ارادت و شور و عشق شما را به آن بزرگوار با چشم لطف و محبت بنگرد؛ روزه روز ما را به مقام و رتبه والای این بزرگواران آشناتر کند؛ قلب مقدس ولی عصر ارواحنا فداه را هم که بحمدالله مجلس به نام آن بزرگوار معطر بود و معطر شد، نسبت به ما مهربان کند و ما را مشمول لطف و دعای آن بزرگوار قرار دهد. والسلام علیکم ورحمةالله وبرکاته